

[Lysholt Hansen.]

og der står intet i denne ansøgning og heller ikke i forslaget og dets bemærkninger om, hvor mange penge det drejer sig om, eller hvordan skatteforholdene vil være for de ansatte. Jeg synes, det var helt naturligt, at man var nordisk og sagde: vi underkaster os de vilkår, der er i det enkelte nordiske land, uanset om det er København, Oslo, eller hvor det er. Det er årsagen til, at jeg ikke kan stemme for forslaget.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen): Ja, jeg synes nu, hr. Lysholt Hansen forlanger meget af os, når han forlanger, at der i et aktstykke til finansudvalget, hvor jeg plejer at lægge vægt på oplysninger, der kan holde, skulle gives tal for, hvad denne fællesnordiske skat kan tænkes at blive i de kommende år. Hvis hr. Lysholt Hansen kan i detaljer få helt lignende garantier fra de enkelte nordiske landes finansministre, inrømmer jeg, at jeg bliver bet, men det tvivler jeg på han kan. Jeg tror ikke, det vil kunne belyses bedre, end sket er.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning

vedtoges enstemmigt med 153 stemmer; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Der vil nu blive givet udenrigsøkonomiministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsordenen for folketinget.

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXXI) findes i tiden den sp. 6674, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 2595).

Der var stillet 3 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

K. J. Mortensen: Ja, det er vel sådan set ikke helt almindeligt, at et enigt udvalg, der afgiver en betænkning til førstebehandlingen, bliver uenige mellem første og anden (sidste) behandling. Det er altså sket i forbindelse med forslaget om ændring af forretningsordenen for folketinget, og der er fremsat ønske om ændringer.

Det er vel klart, at når der rejses en debat, som der blev gjort her den 23. maj om både bygningsforhold, orlovsforhold osv., er det også nødvendigt, at man i udvalget ser på sagerne og ser, om man kan finde en løsning på disse ting.

Med hensyn til det elektriske afstemningsanlæg, som man tidligere har været enig om anskaffelsen af, må jeg sige, at fra den socialdemokratiske gruppes side er vi principielt tilhængere af dette anlæg. Når vi imidlertid nu går ind for, at vi skal udskyde anskaffelsen indtil videre, skyldes det forskellige ting. Vi mener for det første, at der er udgifter i det — det ved vist alle der er — idet vi må se i øjnene, at anlægget koster penge. Der vil også blive udgifter til ombygninger af lokaliteterne her, hvis disse ting skal ske; dertil kommer oven i købet, at vi har drøftet anskaffelse af mikrofoner, så der kan tales fra pladserne. Alle disse ting vil komme til at koste penge, og vi mener, at det i øjeblikket kan spares, i hvert fald indtil man har foretaget en undersøgelse af, om man skal foretage disse ændringer her, eller om man ligefrem skal se sig om efter et andet parlament.

Nu må jeg sige med det samme, at jeg ikke er af samme opfattelse, som en af ordførerne var ved første behandling: at vi skulle tage en tændstik i en petroleumsdunk her på stedet og brænde huset af; det synes jeg bygningen er alt for god til. Men jeg må jo nok erkende, at der er forhold, der gør, at en parlamentsbygning kunne være bedre, end denne er.

Nu skal det ikke forstås på den måde, at jeg agter at stille forslag om, at vi omgående går i gang, for jeg er bange for, at det bliver en bekostning på 500 mill. kr. eller sådan noget, så jeg tror, vi skal udsætte det. Men ud fra den betragtning, at vi ønsker en nærmere analyse af, hvad anlægget koster, hvordan det kan installeres, og hvordan forholdene i det hele taget her i salen og i bygningen kan forbedres, ønsker vi at gå